

Meije jooskmist.
Meid virgas te,
Et rühhime
So perra arwustussele.

J. F. Heller.

E m a j ð g g i.

Kulus jõggede eīna! Kus siin sātsi ning algus?
Näita, kus siin tee? Ellake! kus siin ots?

Süggawas ma rüppes sassamahti sündis-
nud, pilwe rinnal vihma ning kastega imeta-
tud, maggawad lätte sonekesed peidetud kambris-
warjul. Ei olle seal neid veel kegi inimese loom-
tohtind/wadata ja nähha sada, mis kenast til-
gawad lapsokesed öbbedasses kātkis uinuwad; ei
olle ial ükski inimlik kōr wende ingetõmbamist
tunnistanud ehk wende healitsemist kuulnud, eggia
ka inimlik silm wende naeratamist ehk nutto-
kurbust näinud. Üksnes waiksed ma-allused
waimud kāiwad seal sisse ja välja, kaswatavad
lätte tütterid ja öppetavad neid jooksmi, and-
wad neile röemolikku meelt ja juhhatawad neile
mõnda tarviliku asja. Mõnda kossuwad süg-
gawas ma pöhjas Emā-jõe lättekesed ja immit-
sewad salla te-raddasid mõda, tunni nemad
wimaks. Ottsepä lühelkonnas kahhel paigal

ma põuest välja kargawad ja ruttust jooksu lip-
pawad. Eessimene arro töuseb Emā-lätte lädune pool Arrola möisat, tungib Nebbastse
järwest läbbi Arrola möisa pole, fallap sealt
Pühhaajärwe möisa kaudo Rusu järwele, lähheb
nisnetud järwest läbbi Saksu-soo peale, kus
teine ödde, Pühhaast järwest tulles temaga ühte
jookseb. Need kaks jõe-sonekest, kennest üks
Emā-lättest, teine jälle Pühhaast järwest töuseb,
allustavad kuulsat Emājõgge, mis jubba
waña põlwe lauludes ja juttudes kideitud olli,
ja veel praegu kõige kuulsam meie maa jõggedest
on. Otsego möistlik lapsõke, kes jalga akfand
toetama, ruttab Emā-jõe neitsike röemsal me-
sel tele, terretab naeratades taewa illu: páwas
páikest, kuud ning tähtesid ösel; terretab lah-
fest puid, rohtu ning lillekesi kaldal, kuleb lehhe koh-
hinad ja linno laulu, agga ei mahhi kuskil aega
wita, waid lippab ühte puhku eddas ja mõtleb
lapse kombel: „ehk eddespiddi veel illusam!”
Et nüüd Issanda lodud illu ikka ennam nähha
saaks, selle pārrast ei jookse ta otse kohhe, waid
ühtepuhku logeti ja ristati otsego jānes. Rās-
to möisast fallab ta Sangasti kirriko pole, wōt-
tab lisadust mitmest allikast ja ojjaast, isseärranis
Iggasti rajja peal, kus mitto weket jõgge tem-
ma sülle wauwad. Üks kaunis jõekene tulleb
Urvasti kirriko poolt, teine veel surem ja nág-
gusam Töllisti möisa liggidal Walga linnast,
sedda wimast kutsutakse Pöddeli jõeks. Men-